

Ain't No Rest for the Wicked — Cage the Elephant

Oh, What a World — Kacey Musgraves

My Own Monster — X Ambassadors

Cloudy Day — Tones And I

Flaws — Bastille

Rare Bird — Caitlyn Smith

Lasso — Phoenix

Bubbly — Colbie Caillat

Believe — Mumford & Sons

Take a Chance On Me — ABBA

From Eden — Hozier

Could Be Good — Kat Cunning

R U Mine? — Arctic Monkeys

34+35 — Ariana Grande

Ho Hey — The Lumineers

Can't Help Falling in Love — Haley Reinhart

Wildfire — Cautious Clay

White Horse (Taylor's Version) — Taylor Swift

Need the Sun to Break — James Bay

Landslide (Remastered) — Fleetwood Mac

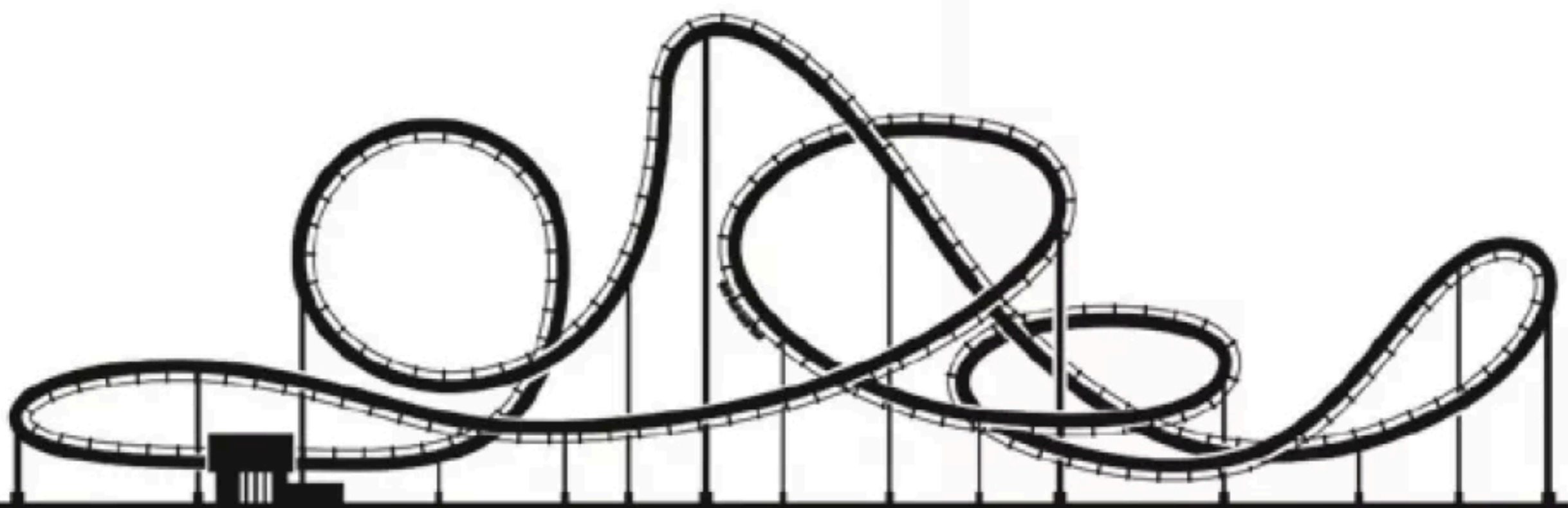
Missing Piece — Vance Joy

Dreams — The Cranberries

***Дівчатам, які мріють зустріти принца,
але в підсумку закохуються в негідника***

РОЗДІЛ 1

Ровен

В останнє, коли я відвідував похорон, це закінчилося для мене зламаною рукою. Ця історія потрапила на перші шпальти газет, бо я кинувся у відкриту могилу своєї матері. Відтоді минуло понад двадцять років, і хоч я цілковито змінився як особистість, моя огида до скорботи нікуди не зникла. Оскільки я наймолодший онук покійного дідуся, то від мене очікують стояння струнко й непорушно під час тризни. Однак це майже неможливо, бо моя шкіра свербить так, наче мене запхнули в дешевий поліестеровий костюм.

Сотні співробітників і ділових партнерів Кейна висловлюють своє співчуття, і моє терпіння маліє з кожною годиною. Я терпіти не можу похорони, але більше за них ненавиджу розмови з людьми. Є лише кілька людей, яких я здатен виносити, і мій дідусь був одним із них.

Але він помер.

Щемке відчуття в грудях посилюється.

Не знаю, чому це так сильно мене турбує. Я мав час підготуватися, поки він був у комі, проте, коли я думаю про нього, дивне відчуття в грудях повертається щоразу з подвійною силою.

Я пригладжую рукою темне волосся, щоб дати собі раду.

— Співчуваю твоїй втраті, синку, — перервав мої думки безіменний відвідувач.

— Синку?

І це єдине слово, котре вилітає з моїх вуст, настільки в'їдливе, що чоловік здригається.

Джентльмен тремтливими руками поправляє краватку на грудях:

— Я... ну... — бідкається незнайомець.

— Вибачте моєму братові. Він бореться зі своїм горем, — відказує Кел, кладе руку мені на плече й стискає його. Його горілчано-м'ятний подих б'є мені в обличчя й змушує скривитися. Попри те, що у своєму випрасуваному костюмі та з ідеально укладеним світлим волоссям мій середній брат має вигляд на всі дев'ять, його червоні від сліз очі свідчать про інше.

Перш ніж попрямувати до найближчого виходу, чоловік щось бурмоче собі під носа, та я його не слухаю.

— Борюся зі своїм горем?! — хоча я й не в захваті від думок про смерть дідуся, сьогодні я *не борюся* ні з чим, окрім дошкульної печії.

— Розслабся. Зазвичай між людьми так заведено говорити на похороні, — Кел зводить свої світлі брови, дивлячись на мене.

— Мені не потрібні виправдання, чому я так пово-
джуюся, — відповідаю я.

— Ні. Але тобі, схоже, була потрібна вагома підста-
ва, щоб відлякати найбільшого інвестора в наш го-
тельний бізнес у Шанхаї, — відказує Кел.

— Трясця, — лаюся я.

Як на мене, світські бесіди вимагають занадто ба-
гато зусиль і дипломатії. Саме тому я надаю перевагу
самотності.

— Можеш бути трохи ввічливішим? Хоча б якусь
годину, допоки великі цабе не поїдуть.

— Я й так зі шкіри пнуся, — моє ліве око сіпається,
коли я стискаю губи.

— Що ж, намагайся краще. Бодай заради нього, —
Кел нахилиє голову до фотографії над каміном.

Я тремтливо зітхаю. Та світлина була зроблена під
час сімейної подорожі до «Дрімленду», коли ми з бра-
тами були ще дітьми. Дідусь посміхається на камеру,
хоча я, наче маленьке мавпеня, що міцно тримається
за свою маму, щоб не впасти, обхоплюю його шию
своїми крихітними рученятами. Деклан стоїть поруч
з дідусем із закоченими очима, а Кел тим часом на-
ставляє йому різки. Мій батько на фото тверезий, що
для нього бувало рідкістю. Він посміхається й обіймає
дідуся за плече. Якщо добряче постаратися, то я навіть
можу уявити, як звучав мамин сміх, коли вона зним-
кувала. Я не пам'ятаю її тодішнього обличчя, та можу
згадати її посмішку.

Дивна пирхота в горлі заважає мені ковтати.

*Залишкова алергія від бурхливої весни в місті та
й по всьому.*